

POSUDEK RIGORÓZNÍ PRÁCE

Michal Smetana:

Role jaderných zbraní v bezpečnostní strategii Spojených států ve 21. století: komparace dokumentů Nuclear Posture Review z let 2001 a 2010

(Pozn.: Vzhledem k tomu, že posuzovaný text je prakticky totožný s diplomovou prací obhájenou v červnu 2011, ponechávám beze změn i svůj původní oponentní posudek, na jehož relevanci se od doby obhájení magisterské práce nic nezměnilo.)

V roce 2009 získala Praha své specifické místo v historii snah o jaderné odzbrojení, neboť právě zde vyhlásil americký prezident Obama svůj záměr usilovat o dosažení stavu, kdy by tento typ zbraňových systémů byl zcela odstraněn. O věrohodnosti a realizovatelnosti tohoto cíle lze vést dlouhé debaty, ale faktem je, že svým pražským projevem vrátil Obama problematiku jaderných zbraní na výsluní mezinárodní agendy. Práce, která analyzuje současnou jadernou politiku USA, je proto nadmíru aktuální.

Michal Smetana si klade přímočarý a jasný cíl: objasnit na příkladu Nuclear Posture Reviews (NPR), přijatých administrativami George W. Bushe a Baracka Obamy, vývoj americké jaderné doktríny v uplynulé dekádě, posoudit odlišnosti v přístupu stávajícího a předchozího prezidenta a odpovědět na otázku, zda Obamova doktrína, na první pohled v mnoha aspektech negující Bushův přístup, je skutečně radikálním odklonem od politiky jeho předchůdce. Jako nástroj k provedení této analýzy slouží autoru obsahová a diskurzivní analýza, vedená záměrem zhodnotit „kontrast kontextů“ (s. 10) a doplněná rozbořením operační úrovně americké jaderné doktríny. Vzhledem k tomu, že, jak autor dokládá, podobná komparativní studie ještě nebyla provedena, jde o originální příspěvek do probíhající odborné diskuse.

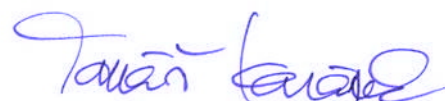
Práce představuje vzácně vyváženou studii, která kombinuje jasně formulované a realisticky vymezené zadání, důslednou orientaci na zodpovězení výzkumných otázek, přesvědčivou metodologii a přehlednou strukturu. Na rozdíl od mnoha jiných závěrečných prací, které mnohdy deklarativně a obšírně (a často bohužel neústrojně) operují s teoretickými koncepty a floskulami popisujícími zamýšlenou metodologii, je autor v tomto aspektu poměrně střídavý, současně však velmi efektivní. Snad nejpůsobivějším rysem práce je nenásilnost, s níž předává čtenáři své poznatky, analytické postřehy a závěry. Přestože jsou jednotlivé části práce relativně dlouhé a nečleněné do dílčích podkapitol, působí text přehledným a – což je s ohledem na relativně technicistní téma překvapivé – i čtivým dojmem.

Precizní práce s primárními i sekundárními zdroji umožnila autorovi, aby zasadil obsahový rozbor dvou základních zkoumaných dokumentů (NPR z let 2001 a 2010) do obecnějšího kontextu amerického politického diskurzu i materiálních aspektů bezpečnostní politiky USA. Navzdory formální nepřítomnosti teoretického ukotvení provedená analýza implicitně odkazuje k obecným problémům politiky, zejména vztahu mezi diskurzivní a „výkonnou“

rovinou politiky a (omezené) schopnosti volených představitelů ovlivňovat proces tvorby politiky, jenž do značné míry spočívá v rukou byrokratických a odborných elit.

Celkový dojem z práce podtrhuje i precizní práce s jazykem a autorova stylistická dovednost. I na formální stránce je zřejmý pečlivý přístup, včetně zručného nakládání s používanými zdroji. Práce obsahuje všechny požadované náležitosti (původní projekt, anotaci a přehled klíčových slov v češtině a angličtině a anglické shrnutí).

Práci lze obecně a jednoduše zhodnotit jako vysoce profesionální, na úrovni, jež přesahuje běžnou úroveň diplomových textů. Autorův přístup k analýze je příkladný a vhodně kombinuje perfektní orientaci ve zkoumané látce, jasný výzkumný záměr, efektivní metodologické zpracování a formální preciznost. Nadto se zabývá tématem, které dosud nebylo v dané podobě komparativní studie odborně zpracováno. Práci proto jednoznačně **doporučuji k obhajobě**, navrhuji ji hodnotit jako **výbornou** a současně jsem přesvědčen, že by si zasloužila ocenění formou **pochvaly děkana**. Konečně bych autoru doporučil, aby se text nebo jeho podstatné části pokusil publikovat.

V Praze dne 5. 4. 2012